

LIDÉ

Jubilanti společnosti

Česká geografická společnost má tu čest poblahopřát všem svým členům, kteří v posledním čtvrtletí roku 2016 a prvním čtvrtletí roku 2017 oslavili významné životní jubileum.

85 let: prof. RNDr. Vladislav Kříž, DrSc.

80 let: PaedDr. Irena Losová

75 let: Mgr. Václav Marek

70 let: prof. Petr Dostál, M.A., PhD.

65 let: doc. RNDr. Karel Kirchner, CSc. – RNDr. Jiří Kupka – RNDr. Jan Müller – RNDr. Jiří Šíp, Ph.D. – doc. RNDr. Antonín Vaishar, CSc.

60 let: RNDr. Věra Šverclová – RNDr. Jana Winklerová

55 let: RNDr. Vilém Hübner – Mgr. Petr Kalousek – doc. RNDr. Jan Kubeš, CSc. – Mgr. Michal Kubíček – RNDr. Radim Perlín, Ph.D. – Mgr. Pavla Rudzká – RNDr. Ivan Šotkovský, Ph.D.

50 let: RNDr. Tomáš Havlíček, Ph.D. – doc. RNDr. Zdeněk Szczyrba, Ph.D.

Blahopřejeme všem oslavencům a zároveň děkujeme všem členům společnosti, kteří se v roce 2017 dožívají významného jubilea, za jejich práci pro českou geografii.

Zemřel plukovník Vladimír Vahala

Dne 18. listopadu 2016 opustil naše řady, v požehnaném věku 93 let, dlouholetý náčelník vojenské topografické služby, dále ředitel Geografického ústavu v Brně a též čestný člen České kartografické společnosti, pan plk. Ing. Vladimír Vahala, DrSc.

Jmenovaný se narodil dne 12. 2. 1923, ve Starém Jičíně u Nového Jičína. Od mládí projevoval výjimečné nadání pro matematické výpočty, které ho zákonitě přivedlo

k oboru zeměměřictví. Po vystudování reálného gymnázia nastoupil jako počtář do triangulační kanceláře ministerstva financí. V době okupace pracoval jako počtář v Zeměměřickém úřadu Čechy a Morava. Po osvobození je důležitým datem jeho profesní dráhy nástup do Vojenského zeměpisného ústavu v Praze, kde působil v oblasti triangulace. Po dvouročném studiu geodetické školy v Banské Bystrici přešel do nově zřízeného Vojenského topografického ústavu (VTOPÚ) v Dobrušce, jako náčelník oddělení evidence geodetických podkladů.

Další vzdělání zeměměřické povahy získal v období let 1953–1958 na Vojenské technické akademii v Brně, které ukončil jako jeden z nejlepších studentů v historii školy, se zápisem na desku cti VTA. Po ukončení studia zastával až do roku 1960 funkci zástupce náčelníka VTOPÚ. Dalším místem jeho působení v letech 1969–1978 bylo topografické oddělení generálního štábu, ve funkci náčelníka vojenské topografické služby (TS) československé lidové armády (ČSLA), včetně zahraničního postgraduálního studia. Svoji vojenskou kariéru ukončil plk. Vahala dnem 1. 7. 1978, kdy odešel, ve svých 55 letech, na vlastní žádost do zálohy.

Za pozornost stojí vědecký růst jubilanta. V roce 1971 obhájil kandidátskou práci CSc. V roce 1981 získal nejvyšší vědeckou hodnost doktora věd – DrSc. Součástí jeho vědecké práce byly četné publikace v odborném tisku a přednášková činnost na katedře geodézie a kartografie VA v Brně (dnes Univerzita obrany, katedra vojenské geografie a meteorologie). Významná je činnost jubilanta ve funkci odpovědného redaktora Vojenského zeměpisného atlasu, špičkového díla tehdejší československé kartografie.

Jako náčelník vojenské topografické služby podporoval nové technologie. Na jeho návrh bylo založeno Výzkumné středisko 090 (VS 090), které vyvíjelo a zavádělo progresivní technologie zaměřené na automatizaci geodetických výpočtů a kartografických zobrazovacích prací.

Zde je na místě zmínka, že z podnětu jubilanta byl v průběhu sedmdesátých let vyvinut a do armády zaveden automatizovaný kartografický systém AKS DIGIKART. Jednalo se o prvenství československé topografické služby v rámci tehdejšího vojenského bloku, včetně následovného využití DIGIKARTu i v civilní kartografii.

Současně je vhodné zmínit širokou řadu příslušníků vojenské topografické služby, též v té době zapojených do automatizace kartografické tvorby a spojených s VTOPÚ Dobruška, kteří pod vedením plk. Vahaly, dosáhli významných postů v armádě i v pozdější činnosti pedagogické. Jmenujme např. plk. doc. Ing. Václava Talhofera, CSc. – dlouholetého vedoucího katedry vojenské geodézie a kartografie na Univerzitě obrany v Brně, plk. doc. Ing. Dalibora Moravce, DrSc. – vedoucího katedry kartografie a informatiky na UK a rovněž plk. Ing. Karla Raděje, CSc. – současného ředitele VÚGTK Zdíby.

Z civilních vysokých škol dlouhodobě s armádou spolupracoval s VS 090, jako vývojář software a systémový analytik, prof. Ing. Bohuslav Veverka, DrSc., později dlouholetý vedoucí katedry mapování a kartografie a proděkan fakulty stavební ČVUT v Praze.

Plk. Ing. Vahala, DrSc. i po svém odchodu z toposlužby zůstal věrný zavádění automatizace a databázových technologií do kartografie. V roce 1978 byl jmenován ředitelem Geografického ústavu ČSAV v Brně. Zde je nutno zmínit první tematický Atlas obyvatelstva ČSSR v listovém vydání, vyhotovený opět pomocí AKS DIGI-KART a vydaný GÚ. S Geografickým ústavem udržoval jubilant odborný kontakt i po svém odchodu na zasloužený odpočinek.

V osobě Vladimíra Vahaly odešel mimořádně zapálený a vynikající odborník z oblasti zavádění automatizace kartografické tvorby ve vojenské i civilní oblasti. I když dnes používáme jinou techniku i postupy, svoji historickou roli výzkumné i realizační aktivity jmenovaného sehrály významným způsobem. Nelze ani zapomenout sice náročné ale současně velmi korektní a přátelské jednání a vystupování se svými spolupracovníky jak z vojenské tak i civilní oblasti. Vladimír Vahala se nejen dožil vysokého věku, ale rovněž se zasloužil o vědecký pokrok v oblasti zeměměřičtví. Jeho památka si zaslouží stálou vzpomínku a úctu.

Bohuslav Veverka

Nekrolog byl převzat z časopisu Geodetický a kartografický obzor – Veverka, B. (2017): Zemřel plukovník v. v. Ing. Vladimír Vahala, DrSc. Geodetický a kartografický obzor, 63, 1, 24 – a se souhlasem autora a redakční rady GeKO publikován v rozšířené verzi. S osobností Vladimíra Vahaly se můžete blíže seznámit také ve starším čísle časopisu Informace ČGS, 32, 1, 86–87.

Zemřel profesor Jaromír Demek

Dne 5. února 2017 zemřel po dlouhé nemoci prof. RNDr. Jaromír Demek, DrSc. (*14. 8. 1930), přední český (československý) geograf, geomorfolog a krajinný ekolog, čestný člen České geografické společnosti, bezesporu jeden z „velikánů“ české (československé) geografie a krajinné ekologie.

S jeho jménem je spojen zejména vývoj geomorfologického bádání během druhé poloviny 20. století nejen v České republice (v bývalém Československu), ale ve střední Evropě. Vědecká i pedagogická dráha prof. Demka byla několikrát popsána jak na stránkách tohoto časopisu (viz poznámka pod článkem), tak např. v periodiku Geomorphologia Slovaca et Bohemica (2010, 2: 66–67).

Prof. Demek byl editorem, autorem a spoluautorem řady zásadních geografických a geomorfologických monografií, rozsáhlého množství článků a mapových

výstupů s širokým mezinárodním ohlasem. Pro potřeby výuky shromáždil množství materiálu publikovaného v mnoha vysokoškolských skriptech a učebnicích i v učebnicích zeměpisu pro střední a základní školy, a jejím prostřednictvím ovlivnil žáky, studenty i jejich pedagogy.

V letech 1999–2009 se podílel na zpracování geomorfologických charakteristik regionálních svazků ediční řady Chráněná území ČR včetně svazku Jeskyně. Měl zásadní podíl na třech vydáních Zeměpisného lexikonu ČR (1987, 2006, 2014), spolupodílel se na mapovém obsahu Atlasu krajiny ČR (2007–2010). Společně s dr. Janem Bínou vydali v roce 2012 v nakladatelství Academia publikaci *Z nížin do hor: geomorfologické jednotky České republiky*. Celkem se Jaromír Demek autorsky podílel na vydání více než 500 publikací v České republice, Československu a rovněž v zahraničí.

Během své více než 50leté odborné dráhy vychoval nejen značný počet studentů, ale i řadu odborníků, kteří se prosadili nejen v československé a české geomorfologii.

Za svoji práci byl v roce 1978 zvolen řádným členem akademie LEOPOLDINA – Německé národní akademie (SRN), byl čestným členem našich i zahraničních vědeckých společností a nositelem čestných medailí našich (Masarykova univerzita, Brno, Univerzita Palackého v Olomouci) i zahraničních univerzit (Vídeň) a vědeckých společností.

Úmrtím prof. Jaromíra Demka ztrácí nejen česká (československá), ale i zahraniční geografie významného vědce a pedagoga. Kromě jeho vědeckých výsledků, učebnic a příruček, zůstane v paměti, mezi bývalými spolupracovníky, studenty, odbornou i laickou veřejností, jeho osobitý způsob předávání bohatých odborných znalostí a neutuchající pracovní elán. — Čest jeho památce.

Vladimír Herber

S osobností prof. Jaromíra Demka se můžete seznámit ve starších číslech časopisu *Informace ČGS*, 28, 1, 46–48 a 34, 2, 97–98.

Opustil nás pan učitel Pavel Ruda

S hlubokou lítostí oznamujeme, že 22. listopadu 2016 zemřel pan Mgr. Pavel Ruda, učitel matematiky a zeměpisu, vášnivý fotograf, sběratel betlémů a dlouholetý člen ČGS.

Jménem redakce IČGS Hana Bednářová

S osobností Pavla Rudy se můžete blíže seznámit ve starším čísle časopisu *Informace ČGS*, 34, 1, 89–90.

Profesor Vladislav Kříž pětaosmdesátníkem

Připadá mi, jako by to bylo minulý týden, kdy jsme oslavovali na Přírodovědecké fakultě Ostravské univerzity osmdesátiny našeho emeritního profesora a milého kolegy Vladislava Kříže. Uteklo však celých pět let (!) a z osmdesátníka je pětaosmdesátník! Je mi proto milou povinností pográtulovat našemu učiteli, kolegovi a přírodovědci – hydrologovi – prof. RNDr. Ing. Vladislavu Křížovi, DrSc. k půlkulatému jubileu, které si připomeneme 20. března 2017.

Rodák z Valtínova, z nádherné krajiny České Kanady, spojil celých 36 let profesního života s činností hydrometeorologické služby v rámci bývalého Československa. Není bez zajímavosti, že v Ostravě založil detašované pracoviště a následně zde vytvořil pobočku ústavu, na které vznikaly důležité práce ovlivňující hydrologický výzkum v rámci celého Československa. Výrazně se podílel na vědecké profilaci ústavu, což považoval za velmi podstatnou součást své činnosti. V roce 1962 úspěšně ukončil studium fyzické geografie na tehdejší Univerzitě J. E. Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita), a to obhajobou práce na téma „Olše – hydrologická studie“. V roce 1967 získal titul doktora přírodních věd (RNDr.). V letech 1961 až 1965 absolvoval externí vědeckou aspiranturu na Vysoké škole zemědělské v Brně, kterou završil obhajobou kandidátské disertační práce na téma „Hydrologické vyhodnocení povodňových průtoků a jejich zpracování pro hrazení bystřín“. Hydrologie a především antropogenní hydrologie a hydrometrie se stávají od počátku jeho hlavním odborným zaměřením. Syntetický pohled na hydrologickou problematiku vrcholí obhajobou habilitační práce na téma „Potamologie povodí československé Odry“ na Univerzitě J. E. Purkyně v Brně. Po deseti letech předkládá na ČVUT v Praze disertační práci na velký doktorát (DrSc.) ve vědním oboru hydrologie a vodní hospodářství. Tematicky navazuje na celoživotní vědecké zaměření, a to vodní režim řek a jeho antropogenní ovlivnění. V roce 1996 je na Univerzitě Karlově jmenován profesorem pro obor fyzická geografie.

Profesor Kříž měl vždy úzkou vazbu na brněnské vysoké školy. Dlouhou dobu vedl na Geografickém ústavu Masarykovy univerzity vybrané kurzy z hydrologie, které se zaměřovaly především na problematiku užité hydrologie, hydrometrie a hydrologických prognóz. Soustavná externí pedagogická činnost na tomto geografickém pracovišti začala již v roce 1967 a trvala několik desetiletí. V roce 1972 navazuje spolupráci s předchůdkyní jeho domovského pracoviště na tehdejší Pedagogické fakultě v Ostravě. Po vzniku Ostravské univerzity a její Přírodovědecké fakulty je klíčovým členem katedry geografie a od roku 1995 samostatné katedry fyzické geografie a geoekologie. Naplno se věnuje akademické dráze a budování nového pracoviště, pro které společně se svými spolupracovníky doc. Ladislavem

Buzkem a doc. Františkem Řehořem získává akreditace ke studiu Fyzické geografie a geoekologie a Ochrany a tvorby krajiny. V letech 1995 až 2001 je vedoucím katedry. Usilovná práce je v roce 2001 korunována získáním doktorského studia Environmentální geografie. Stává se předsedou oborové rady, podílí se na odborné přípravě doktorandů a zasedá ve státnicových komisích. Aktivní kariéra vysokoškolského profesora končí na ostravském pracovišti v roce 2009, kdy odchází do důchodu. I nadále se ovšem objevuje v doktorských, habilitačních nebo profesorských komisích.

Každý akademik ovlivňuje svou vědeckou i pedagogickou prací stovky a stovky studentů, ale také kolegy z ostatních vysokých škol a spolupracujících organizací. Profesor Kříž připravil za svůj život řadu vědeckých publikací (blíže viz Informace ČGS 31, 1, 84–86) a vychoval řadu odborníků. Dovolte však, abych vyzdvihl jeden ze zásadních počinů jmenovaného, a tím byl nápad založit katedru fyzické geografie a geoekologie na PŘF Ostravské univerzity. Nezdolným entuziasmem se i přes počáteční nepřítelů zasadil o její právo na existenci. Budiž dárkem našemu zakladateli, že jeho víra v katedru je korunována nejen dobře fungujícím pedagogickým sborem s excelentními vědeckými výsledky, ale i pracovištěm, které dnes nejen školí doktorandy, ale je i nositelem habilitačních práv v oboru Environmentální geografie a je pracovištěm s nejmladším profesorem fyzické geografie v České republice.

Vše má svůj začátek a u toho našeho byl pan profesor Vladislav Kříž. Jsme velmi rádi, že naše vděčnost za jeho odvalu může být vyjádřena uvedenými úspěchy jeho domovské katedry.

Všechno nejlepší a pevné zdraví do dalších let přeje za celou katedru fyzické geografie a geoekologie Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity

Jan Hradecký

Životní jubileum Petra Dostála

Jeden z předních představitelů naší sociální geografie, profesor Petr Dostál, dovršil letošního 11. února již sedmou dekádu svého života. Hluboký zájem o geografické a společenské problémy podmínil zaměření jeho univerzitního studia. V roce 1965 se stává studentem geografie na Přírodovědecké fakultě UK, kde úspěšně absoluuje tři roky. Zlomovým se stává rok 1968, neboť výrazná politická angažovanost Petra Dostála v době „pražského jara“ jej – po okupaci vojsky komunistických zemí – předurčuje k emigraci. Příznivou možností pro to byla zářijová exkurze studentů do Nizozemska (výměna s univerzitou v Groningenu), které se stalo Petru Dostálovi novou vlastí na dalších 30 let. Zde dokončil univerzitní studium a posléze pracoval jako pedagog a výzkumník na amsterdamské univerzitě.

Zásadní změny v profesním i osobním životě Petra Dostála přinesla pochopitelně „sametová revoluce“ a to také ke prospěchu naší sociální geografie. Díky mimořádným aktivitám jubilanta se katedra sociální geografie od počátku 90. let zapojuje do mezinárodního výzkumu a její pracovníci získávají řadu příležitostí k zahraničním pobytům. Klíčový význam zde měl REG-LOC kooperační projekt financovaný nizozemskou vládou, na němž spolupracovaly vedle naší fakulty i Sociologický ústav ČSAV a Univerzita Amsterdam. Projekt byl zaměřen především na problematiku územní administrativy a speciálně na formování územní samosprávy. Tyto činnosti byly postupně propojeny s aktivitami příslušné komise IGU vedené profesorem R. J. Bennettem. Bylo realizováno několik konferencí s reprezentativní mezinárodní účastí. Výsledky byly pak prezentovány ve třech knižních publikacích vydaných v Nizozemí, jejichž spolueditorem byl Petr Dostál. To vše přispělo k úspěchu české geografie v podobě konání regionální konference IGU v roce 1994 v Praze.

Přestože ve vědeckém výzkumu jubilanta dominují politickogeografická témata, je jeho studijní zaměření podstatně širší a zahrnuje nejen celou humánní geografii, ale i řadu sociálních věd. Dokládá to i jeho patrně nejvýznamnější studie z „amsterdamského období“ věnovaná regionálnímu vývoji a politice, která byla publikovaná v knize reprezentující nizozemskou ekonomickou geografii v roce 1984 (*A Profile of Dutch Economic Geography*). V 90. letech se zájmy Petra Dostála, jak již bylo výše konstatováno, přesunuly k otázkám územní administrativy v Česku, ale opět v širších kontextech. Dochází k propojení s tematikou regionálního rozvoje a vývoje systému osídlení v Česku na jedné straně a k rozpracování srovnávacího studia územní administrativy v zemích EU na straně druhé. Konečně v novém tisíciletí přenáší Petr Dostál politickogeografické studium na mezinárodní úroveň, zvláště na problematiku EU a aktuálního vývoje postojů obyvatelstva k imigračním procesům. Zvláště atraktivní se mu jeví změny v posttotalitních zemích v rámci i mimo rámec EU, a také poměry v problematickém Turecku. Geopolitické, sociální a regionální problémy jsou v řadě ohledů zarámovány široce pojatými otázkami jednak modelování environmentálních a geosociálních systémů a jednak specifikací odvozených rizikových procesů. Hlavním výstupem širokého kolektivu výzkumníků byly dvě knižní publikace: P. Dostál a J. Langhammer, eds.: *Modeling Natural Environment and Society* (2007) a P. Dostál, ed.: *Evolution of Geographical Systems and Risk Processes in the Global Context* (2008).

Charakteristickým dokladem vědecké kvality jubilanta je i jeho „výběr“ vzorů a učitelů. Z českých geografů to byla především osobnost J. Korčáka, z nizozemských vědců byl ovlivněn zejména W. F. Heinemeijerem a J. Lambooyem. Patrně největší obdiv vždy však měl k švédskému ekonomovi G. Myrdalovi a zejména k švédskému geografovi T. Hägerstrandovi. Kdysi se mi svěřil, že právě zájem o práce T. Hägerstranda jej dovedl až ke studiu švédštiny.

Co říci na závěr? Navzdory dlouhodobé a úspěšné emigraci si Petr Dostál zachoval silné národní vazby bez ohledu na jeho primárně liberálně a demokraticky vytvořenou hodnotovou hierarchii. Byl nepochybně naším nejvíce přínosným geografickým reemigrantem a významně urychlil rozvoj české sociální geografie a její zapojení do mezinárodních vazeb již v průběhu 90. let minulého století. V roce 1998 se vrátil do vlasti i formálně a od tohoto roku pracuje na katedře sociální geografie a regionálního rozvoje Přírodovědecké fakulty UK, kde také dosáhl jmenování profesorem sociální geografie. Za celou geografickou obec mu přejí pevné zdraví a neutuchající zájem o politickogeografický výzkum i do dalších let. Zároveň však se smutkem připojují předpověď, že politickogeografických problémů bude v dnešním nemocném světě v dalších letech přibývat.

Martin Hampl

Krásné cesty a šťastné návraty!

Dne 2. února 2017 oslaví významné životní jubileum RNDr. Věra Šverclová, učitelka zeměpisu a matematiky, dlouholetá ředitelka Gymnázia Lanškroun.

Od dětství žije v Dolní Čermné, kde už přes dvacet let vrací své vesnici a spoluobčanům, čím ji dříve obdarovali, přispívá k pohodovému soužití svou prací ve Sboru dobrovolných hasičů, v obecní radě (8 let) a zastupitelstvu.

Po absolvování čermenské základní školy a lanškrounské-
ho gymnázia (1976) studovala na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci obor zeměpis-matematika a hned po ukončení vysokoškolských studií (1981) se vrátila „na místo činu“, ke své rodině v Dolní Čermné a svým učitelům na Gymnázium Lanškroun. Svůj odborný růst završila složením státní rigorózní zkoušky v oboru vyučování zeměpisu (1983) a nekončícím funkčním studiem ředitelů škol.

RNDr. Věra Šverclová patřila od začátků své pedagogické praxe k učitelům náročným i oblíbeným, ve stále složitější práci ředitelky školy (od roku 1992) se jí podařilo zachovat rozvahu, toleranci, schopnost empatie, snahu chápat své podřízené a s minimem konfliktů, lidsky řešit složité situace. Patří k těm vedoucím pracovníkům, kteří chápou, že „ředitelovat“ spíš než vládnout znamená sloužit, a řídí se tím, i když je to s narůstající byrokratizací školství stále těžší.

Přestože je život RNDr. Věry Šverclové svázán hlavně se dvěma pevnými body, jejími „centry securitatis“, Dolní Čermnou a Lanškrounem, stává se skutečným světoobčanem. Její velkou vášň – cestování neomezily ani nerozmluvitelné obavy maminky, ani řeči lékařů. Jen dva světadily ještě neprozkoumala vlastníma

očima a nohama – Austrálii (s Oceánií) a Antarktidu. Ten první si prý hodlá nadělit ke svému jubileu, druhý asi zůstane nepokořen (prostě „je tam moc zima“).

Tak nezbyvá než oslavenkyni popřát další hezké cesty a šťastné návraty, pevné nervy a hlavně ať slouží zdraví.

Jan Zezula

Přes dvacet let spolupráce na katedře sociální geografie a regionálního rozvoje

RNDr. Jana Winklerová, dlouholetá spolupracovnice katedry sociální geografie a regionálního rozvoje, se dožívá kulatých narozenin. Byl jsem s ní v dlouhodobém kontaktu nejen proto, že bývala výbornou studentkou kombinace matematika-geografie, ale i díky tomu, že se rozhodla psát pod mým vedením diplomovou práci na téma aplikace space-time geography T. Häggerstranda na datech o šíření akutních respiračních onemocnění podle okresů Česka. Těsně před dokončením studia a obhajoby diplomové práce požadovala tehdejší StB po studijním proděkanovi její vyloučení ze studia. Důvodem byla účast studentky Winklerové na setkáních věřící mládeže organizovaných podle tehdy zakázaných skautských principů. Ovšem byli jsme a dosud jsme v Česku a tady se každý příkaz či zákon v případě potřeby dá elegantně obejít. V tomto případě stačilo, že proděkan zajistil absolventce učitelského studia, že nepůjde svými názory „kazit“ školní mládež. Kolegyně po absolutoriu nastoupila do pražského Terplanu na pozici technického asistenta přípravy územně plánovací dokumentace. V Terplanu vydržela RNDr. Winklerová několik let a poté se věnovala deset let svým třem dětem, jejich zajištění, vzdělání a kroužkům. Asi to dělala dobře a děti byly šikovné, neboť poté, co byl manžel jmenován velvyslancem Česka ve Velké Británii, každé z nich absolvovalo část svého vzdělání na britských univerzitách. Na naše pracoviště se RNDr. Winklerová vrátila v roce 1995 a s kratšími přestávkami zde pracuje jako „dělník vědy“ dodnes. Podílela se na několika článcích, významně od počátku a několik let spolupracovala na přípravě databáze LUCC Czechia a její kvalitní práce v tomto směru nese dodnes ovoce. V současnosti tato databáze pracuje s téměř 9 000 srovnatelnými územními jednotkami se strukturou využití země pro roky 1845, 1896, 1948, 1990, 2000 a 2010. Díky této mravenčí dlouholeté práci jsme mohli publikovat celou sérii odborných článků a dvě knihy (Bičík, Ivan, JELEČEK, Leoš, KABRDA, Jan, KUPKOVÁ, Lucie, LIPSKÝ, Zdeněk, MAREŠ, Petr, ŠEFRNA, Luděk, ŠTYCH, Přemysl, WINKLEROVÁ, Jana. Vývoj využití ploch v Česku. 1. vyd. Praha: Česká geografická společnost, 2010, 250 s. a Bičík, Ivan, KUPKOVÁ, Lucie, JELEČEK, Leoš, KABRDA, Jan, ŠTYCH, Přemysl, JANOUŠEK, Zbyněk, WINKLEROVÁ, Jana. Land Use Changes in

the Czech Republic 1845–2010: Socio-Economic Driving Forces. 1. vyd. Heidelberg, New York: Springer, 2015, 215 s.), na nichž se dr. Winklerová nezanedbatelným způsobem podílela.

RNDr. Jana Winklerová mně vždy byla velmi sympatická svou ochotou ke spolupráci, a to i na nelehkých úkolech, do nichž se mnohým nechtělo. Její mírná a tichá přítomnost a zarputilost v práci byla podstatným přínosem při zpracování sedmi projektů podpořených GAČR na našem pracovišti. Proto si jí všichni velmi vážíme a přejeme do budoucích let zdraví a pohodu na pracovišti i doma se třemi dospělými dětmi. Když před léty byla za manželem v Londýně na výroční recepci pořádané v královském paláci pro nejvyšší diplomatické zástupce zemí z celého světa, byla rodina pana velvyslance představena královně. Ta se zeptala na jména obou dcer a syna, a když zjistila, že jedna z dcer je Alžběta (Elisabeth), setrvala s rodinou oproti protokolu v srdečném rozhovoru několik minut. To se každému nestane a přiznejme si, komu z nás se něco takového mohlo stát? Já osobně moc nikomu nezávidím, ale právě toto ve mně trošku hlodá!

Ivan Bičík